

Gdynia dnia: 2026-05-11

ODPOWIEDŹ NA ODWOŁANIE

Krajowa Izba Odwoławcza

ul. Postępu 17a

02-676 Warszawa

Zamawiający:

Uniwersytet Morski w Gdyni

ul. Morska 81-87 , 81-225 Gdynia

e-mail: zampubl@umg.edu.pl

reprezentowany przez:

Kanclerza – Filipa Malatę

Odwołujący:

STRABAG Sp. z o.o.

ODPOWIEDŹ NA ODWOŁANIE

Działając w imieniu **Uniwersytet Morski w Gdyni** ul. Morska 81-87 , 81-225 Gdynia, na podstawie art. 521 ust.1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą Pzp", wnoszę odpowiedź na odwołanie wniesione do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej przez **STRABAG Sp. z o.o.** od czynności zamawiającego polegającą na ukształtowaniu istotnych postanowień umowy stanowiących załącznik nr 8 do SWZ w sposób naruszający przepisy Ustawy PZP oraz Kodeksu cywilnego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn.:

Budowa budynku zamieszkania zbiorowego - Akademik Uniwersytetu Morskiego w Gdyni z zagospodarowaniem terenu i infrastrukturą

Znak sprawy: **CRZP/66/2026/AZP**

Wnoszę o oddalenie odwołania w całości.

UZASADNIENIE

Poniżej przedstawiamy nasze stanowisko w odniesieniu do zarzutów przedstawionych przez firmę Strabag w wniesionym odwołaniu:

I. Zarzuty.

Odwołujący zarzuca Zamawiającemu naruszenie:

I.1. art. 99 ust. 1 i art. 103 ust. 1 Ustawy PZP w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) Ustawy PZP, art. 433 pkt 3) Ustawy PZP oraz art. 8 ust. 1 Ustawy PZP w zw. z art. 647 KC, art. 651 KC w zw. z art. 3531 KC poprzez wprowadzenie w § 2 ust. 2 Projektu Umowy postanowienia, zgodnie z którym „Jeżeli w Dokumentacji Technicznej wystąpią sprzeczności dotyczące danego elementu Robót, Inwestor ma prawo wyboru najkorzystniejszego wariantu rozwiązania określonego tą dokumentacją”, przez co Zamawiający przerzuca na wykonawcę negatywne konsekwencje nienależytego opisu przedmiotu zamówienia, podczas gdy to obowiązkiem Zamawiającego jest opisanie przedmiotu zamówienia w sposób jednoznaczny oraz wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych oraz zrozumiałych określeń, a Zamawiający nie może obarczać wykonawcy negatywnymi konsekwencjami nienależytego opisu przedmiotu zamówienia, za który wyłączną odpowiedzialność ponosi Zamawiający,

Stanowisko Zamawiającego: Sformułowany zapis w § 2 ust. 2 wzoru umowy jest standardową konstrukcją stosowaną na rynku zamówień publicznych w umowach o roboty budowlane.

Zamawiający podtrzymuje swoje stanowisko i nie przychylił się do modyfikacji zaproponowanej przez Odwołującego.

I.2. art. 449 ust. 2 i 3, art. 450, art. 452 ust. 2 Ustawy PZP w zw. z art. 16 pkt 1) i 3) Ustawy PZP oraz art. 8 ust. 1 Ustawy PZP w zw. z art. 3531 KC, art. 647 KC, art. 654 KC i art. 481 KC poprzez wprowadzenie w § 16 ust. 3 Projektu Umowy postanowienia, zgodnie z którym Zamawiający przyznaje sobie arbitralne prawo do wstrzymania wszelkich płatności na rzecz wykonawcy w przypadku stwierdzenia jakichkolwiek wad w odebranych już robotach, z jednoczesnym brakiem prawa Wykonawcy do odsetek, co prowadzi do niedopuszczalnego ustanowienia na rzecz Zamawiającego dodatkowego, nieprzewidzianego Ustawą PZP zabezpieczenia należytego wykonania umowy (niedopuszczalnego dublowania zabezpieczenia przewidzianego przepisami art. 449 i n. Ustawy PZP) i jednocześnie do przyznania sobie przez Zamawiającego prawa do uchylenia się od wykonania kluczowego zobowiązania z umowy o roboty budowlane jakim jest zapłata wynagrodzenia na rzecz wykonawcy,

Stanowisko Zamawiającego: Sformułowany zapis w § 16 ust. 3 wzoru umowy odnosi się tylko do bieżącej płatności w której na podstawie odbioru częściowego lub końcowego stwierdzono wady robót i nastąpiła konieczność ich niezwłocznego usunięcia przez Wykonawcę.

Poprzednie i przyszłe płatności wolne od wad będą dokonywane na bieżąco zgodnie z harmonogramem oraz zasadami ogólnymi określonymi § 13 wzoru umowy.

Zamawiający podtrzymuje swoje stanowisko i nie przychylił się do modyfikacji zaproponowanej przez Odwołującego.

I.3. art. 16 pkt 1) – 3) Ustawy PZP, art. 437 ust. 1 Ustawy PZP, art. 447 ust. 1 pkt 1) Ustawy PZP, art. 463 i 464 ust. 1 – 3 Ustawy PZP, art. 465 ust. 3 i 4 Ustawy PZP oraz art. 8 ust. 1 PZP w zw. z art. 3531 KC, art. 6471 § 1 i 3 KC w zw. z art. 5 KC poprzez wprowadzenie w § 8 ust. 2 pkt 6 lit. b) Projektu Umowy postanowienia, w którym Zamawiający przewidział zakaz tworzenia zabezpieczenia należytego wykonania umów o podwykonawstwo poprzez potrącenie kwoty udzielonego zabezpieczenia z wynagrodzeniem podwykonawcy lub dalszego podwykonawcy, podczas gdy stawiając takie wymagania w stosunku do umów o podwykonawstwo Zamawiający w sposób nadmierny, nieproporcjonalny i wykraczający poza prawo podmiotowe do kształtowania postanowień umowy w sprawie zamówienia oraz normatywne ryzyko odpowiedzialności wynikające z przepisów prawa ingeruje w stosunki prawne między wykonawcą a podwykonawcami, co dodatkowo pozostaje w sprzeczności z przyjętą praktyką rynkową, dotyczącą stosowania w umowach o podwykonawstwo zabezpieczenia w formie kaucji pieniężnej ustanawianej przez

potrącenie z wynagrodzeniem podwykonawcy, czego rezultatem jest również wyeliminowanie z grona potencjalnych podwykonawców podmiotów z sektora mikro, małych oraz średnich przedsiębiorców (MŚP),

Stanowisko Zamawiającego: Sformułowany zapis w § 8 ust. 2 pkt 6 lit. b) wzoru umowy ma na celu zabezpieczenie interesów Zamawiającego i uniknięcia sytuacji, w której to zgłoszony zgodnie z umową podwykonawca wystąpi bezpośrednio do Zamawiającego o zapłatę należności, zaś Wykonawca wskaże na brak wiarygodności takiego Podwykonawcy w części przeznaczonej na utworzenie zabezpieczenia. Relacja Wykonawcy oraz Podwykonawcy dotycząca zasad tworzenia zabezpieczenia nie stanowi możliwego dla Zamawiającego źródła wygaszenia roszczenia względem Podwykonawcy lub podstawy ewentualnego zarzutu w wypadku powstania sporu sądowego. W konsekwencji Zamawiający stoi na stanowisku, że wyeliminowanie tego postanowienia umownego sprawi, iż jego interesy nie zostaną wystarczająco zabezpieczone.

Zamawiający podtrzymuje swoje stanowisko i nie przychylił się do modyfikacji zaproponowanej przez Odwołującego.

l.4. art. 16 pkt 1) – 3) Ustawy PZP, art. 99 ust. 1 Ustawy PZP, art. 103 ust. 1 Ustawy PZP, art. 433 pkt 3) Ustawy PZP oraz art. 8 ust. 1 Ustawy PZP w zw. art. 5 KC, art. 3531 KC i art. 647 KC poprzez wprowadzenie w § 1 ust. 3 Projektu Umowy postanowienia, zgodnie z którym w razie stwierdzenia, że pomiędzy dokumentami składającymi się na umowę (§ 1 ust. 2 Projektu Umowy) zostaną stwierdzone rozbieżności lub niejednoznaczności, wyjaśnienia Zamawiającego mają charakter wiążący i ostateczny dla wykonawcy, co oznacza, że Zamawiający przyznaje sobie prawo arbitralnej – oderwanej od hierarchii dokumentów ustanowionej w § 1 ust. 2 Projektu Umowy – interpretacji dokumentów składających się na umowę, czego rezultatem jest dowolne (zależne od woli Zamawiającego) obarczenie wykonawcy negatywnymi konsekwencjami nienależytego opisanie przedmiotu zamówienia, za co wyłączną odpowiedzialność ponosi Zamawiający, a także ukształtowanie postanowień umowy w sposób nieproporcjonalny i naruszający równowagę stron;

Stanowisko Zamawiającego: Sformułowany zapis w § 1 ust. 3 wzoru umowy jest standardową regulacją, która wymaga od Wykonawcy zgłaszaniu Zamawiającemu stwierdzonych rozbieżności lub niejednoznaczności po ich wykryciu. Postanowienie to stanowi w ocenie Zamawiającego rozwiązanie korzystne dla Wykonawcy albowiem w wypadku zgłaszając wykrytą sprzeczność lub niejednoznaczność Wykonawca może oczekiwać stanowiska Zamawiającego i w tej mierze odpowiedzialność za zajęcie tego stanowiska spoczywa na Zamawiającym.

Zamawiający podtrzymuje swoje stanowisko i nie przychylił się do modyfikacji zaproponowanej przez Odwołującego.

I.5. art. 16 pkt 1) – 3) Ustawy PZP oraz art. 8 ust. 1 Ustawy PZP w zw. z art. 5 KC, art. 3531 KC i art. 647 KC poprzez ukształtowanie procedury odbioru końcowego w sposób naruszający zasadę proporcjonalności i równowagi kontraktowej stron, polegający na uzależnieniu w § 11 ust. 6 Projektu Umowy terminu zakończenia robót budowlanych od daty podpisania protokołu odbioru przez inspektora nadzoru oraz zamawiającego, przy jednoczesnym braku określenia jakiegokolwiek terminu na zakończenie czynności odbioru końcowego przez Zamawiającego, co prowadzi do przyznania Zamawiającemu prawa prowadzenia odbioru w nieograniczonym terminie, mimo faktycznego zakończenia robót przez wykonawcę, a tym samym obarcza wykonawcę pełnym ryzykiem związanym z czasem trwania odbioru, który pozostaje wyłącznie w sferze obowiązków Zamawiającego;

Stanowisko Zamawiającego: Sformułowany zapis w § 11 ust. 6 wzoru umowy jest standardową regulacją, która nie może zostać sformułowana w sposób odmienny, ponieważ Zamawiający może tylko określić termin przestąpienia do odbioru po zgłoszeniu przez Wykonawcę, ale nie czasu jego zakończenia. Wskazanie terminu końcowego, w którym czynności odbiorowe muszą się zakończyć byłoby obarczone wewnętrzną sprzecznością przejawiającą się w ustaleniu konkretnej daty zakończenia odbioru, przy pełnej świadomości stron, iż zakończenie tych czynności uzależnione jest od zdarzenia przyszłego i niepewnego [warunek] tj. stwierdzenia istnienia oraz zakresu możliwych wad lub usterek albo też ich braku.

Zamawiający podtrzymuje swoje stanowisko i nie przychylił się do modyfikacji zaproponowanej przez Odwołującego.

I.6. art. 99 ust. 1 Ustawy PZP, art. 433 pkt 3) Ustawy PZP w zw. z art. 16 pkt 1) – 3) Ustawy PZP oraz art. 8 ust. 1 Ustawy PZP w zw. z art. 5 KC, art. 3531 KC, art. 647 KC oraz art. 649 KC poprzez ukształtowanie Projektu Umowy w sposób nieproporcjonalny, naruszający równowagę kontraktową stron oraz przerzucający na wykonawcę pełną odpowiedzialność finansową (ryzyko) za okoliczności, które objęte są wyłączną odpowiedzialnością Zamawiającego (np. błędy w dokumentacji projektowej - § 25 ust. 2 pkt 2 lit. b Projektu Umowy), polegający na przewidzeniu w § 25 ust. 2 pkt 2) Projektu Umowy możliwości zmiany umowy tylko w zakresie terminu wykonania robót przy braku możliwości zmiany wynagrodzenia, pomimo że zdarzenia opisane w § 25 ust. 2 pkt 2) Projektu Umowy nie są objęte ryzykiem wykonawcy, a w części stanowią wyłączną odpowiedzialność Zamawiającego;

Stanowisko Zamawiającego: Sformułowane zapisy w § 25 określają przykładowe zmiany umowy jakie mogą pojawić się na etapie realizacji zamówienia. PZP nie wymaga określenia wszystkich możliwych okoliczności jakie mogą wyniknąć w przyszłości. Stosowany zapis dotyczący wydłużenia terminu realizacji spowodowanym koniecznością usunięcia błędów lub wprowadzenia zmian w Dokumentacji Technicznej jest standardową konstrukcją stosowaną na rynku robót budowlanych. Zwiększenie wynagrodzenia Wykonawcy może nastąpić na podstawie zapisów dotyczących m.in. waloryzacji wynagrodzenia, zmiany kosztów pracy, realizacji robót zamiennych lub dodatkowych. Mechanizm został określony w §12 wzoru umowy.

Zamawiający podtrzymuje swoje stanowisko i nie przychyliła się do modyfikacji zaproponowanej przez Odwołującego.

l.7. art. 439 ust. 1 – 4 Ustawy PZP w zw. art. 16 pkt 1) – 3) Ustawy PZP oraz art. 8 ust. 1 Ustawy PZP w zw. z art. 3531 KC oraz art. 5 KC poprzez ukształtowanie w Projekcie Umowy klauzuli waloryzacyjnej w sposób uniemożliwiający dokonanie zmiany wynagrodzenia wykonawcy w sytuacji realnej zmiany cen lub kosztów związanych z realizacją zamówienia, a także naruszający równowagę kontraktową stron, polegający na:

1) nieokreśleniu sposobu ustalania zmiany wynagrodzenia – to jest klauzula nie zawiera algorytmu obliczenia kwoty waloryzacji, a jedynie ustanawia górny pułap na poziomie wartości wskaźnika publikowanego przez Główny Urząd Statystyczny (CPI), przy jednoczesnej sprzeczności wewnętrznej między § 12 ust. 10 pkt 3 Projektu Umowy (waloryzacja wyłącznie nadwyżki ponad próg) a §12 ust. 10 pkt 4 Projektu Umowy (wskaźnik GUS jako górna granica waloryzacji);

2) przyjęciu nieadekwatnego wskaźnika waloryzacyjnego (średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanego przez Prezesa GUS za ostatni rok kalendarzowy poprzedzający datę złożenia wniosku zamiast właściwego dla robót budowlanych wskaźnika cen produkcji budowlano-montażowej, publikowanego przez GUS w ujęciu miesięcznym, a ponadto - zastosowanie wskaźnika publikowanego raz w roku, na dodatek odnoszącego się do roku poprzedniego, przez co wskaźnik nie odzwierciedla zmian cen materiałów lub kosztów od dnia złożenia oferty, wobec czego jest metodologicznie nieadekwatny dla kontraktów budowlanych;

3) zaniechanie wprowadzenia postanowienia, zgodnie z którym, jeżeli umowa zostanie zawarta po upływie 180 dni od dnia upływu terminu składania ofert, początkowym terminem ustalenia zmiany wynagrodzenia jest dzień otwarcia ofert (art. 439 ust. 3 Ustawy PZP),

4) wprowadzenie w § 12 ust. 10 pkt 2 lit. c) Projektu Umowy wymogu złożenia przez wykonawcę oświadczenia o tym, że nie posiadał zapasów materiałów nabytych po cenach niższych oraz nie miał możliwości ich nabycia we wcześniejszym terminie, który to wymóg nie znajduje podstawy w Ustawie PZP i uniemożliwia w praktyce skorzystanie z uprawnienia do waloryzacji wynagrodzenia;

5) zastrzeżenie w § 12 ust. 11 Projektu Umowy arbitralnego (uzależnionego od oceny i woli Zamawiającego) prawa do odrzucenia wniosku o waloryzację i uznania go za niebyły na podstawie

nieobiektywnych i niezdefiniowanych kryteriów: „ogólnikowości” lub innych uchybień wniosku, a także w sytuacji, gdy wniosek nie będzie zawierał „analizy wpływu zmiany cen na rentowność kontraktu”, co stanowi wymóg nieznajdujący podstawy w Ustawie PZP oraz stanowi barierę uniemożliwiającą wykonawcy waloryzację wynagrodzenia w obliczu realnej zmiany cen materiałów i kosztów;

6) ukształtowanie klauzuli waloryzacyjnej w sposób pozorny, to jest jedynie formalnie spełniający obowiązek ustawowy, lecz faktycznie uniemożliwiający jego realizację w normalnych warunkach rynkowych, wskutek:

a) zastosowania wskaźnika w ujęciu rocznym (średnioroczny CPI za rok poprzedni) zamiast wskaźnika narastającego, czego rezultatem jest ignorowanie skumulowanych wieloletnich zmian cen,

b) ustalenia „progu wejścia” uprawniającego do waloryzacji na poziomie 5% (pięć procent), mierzonego wyłącznie w skali jednego roku, który – jak wykazuje analiza danych historycznych GUS za lata 2005–2025 – w normalnych warunkach rynkowych nie jest przekraczany, czyniąc klauzulę waloryzacyjną martwą przez zdecydowaną większość okresu realizacji umowy,

c) ograniczenia kwoty waloryzacji wyłącznie do nadwyżki ponad próg, co przy marginalnym przekroczeniu czyni ją ekonomicznie symboliczną, pomimo że dochodzi do realnej zmiany cen materiałów i kosztów.

Stanowisko Zamawiającego: Sformułowane zapisy w § 12 ust. 10 pkt 3 – § 12 ust. 11 wzoru umowy dotyczące waloryzacji są standardową regulacją, która nie narusza konkurencji oraz jest zgodna z ustawą pzp. Ryzyko ustalonego progu waloryzacji na poziomie 5% obejmuje solidarnie obie strony zarówno Wykonawcę i Zamawiającego albowiem w przypadku zmniejszenia wynagrodzenia Wykonawcy Zamawiający zobowiązany jest do wykazania zgodnie z § 12 ust. 16 okoliczności przewidzianych w § 12 ust. 10 i ust. 11. W ocenie Zamawiającego wprowadzenie postanowienia wskazującego na ustalenie terminu początkowego dla waloryzacji zgodnie z art. 439 ust. 3 PZP nie jest konieczne albowiem na obecnym etapie trudno jest przyjąć aby zdarzenia opisane w tym przepisie miały wystąpić. Jednocześnie brak powielenia w/w przepisu ustawy w treści umowy nie oznacza, że w wypadku wystąpienia zdarzeń objętych jego dyspozycją nie będzie on obowiązywał. W pozostałym zakresie stawiane przez Odwołującego zarzuty dotyczą dopuszczonych przez PZP i możliwych z perspektywy Zamawiającego opcji dokonania wyboru właściwych metod waloryzacji, co Zamawiający w zgodzie z ustawą uczynił.

Zamawiający podtrzymuje swoje stanowisko i nie przychylił się do modyfikacji zaproponowanej przez Odwołującego.

.....
Podpis zamawiającego
lub jego przedstawiciela (przedstawicieli)